Souhvězdí Žab - Dobeš, Pavel

```
               Emi                 H7
1. Při jednom ze svých vesmírných letů,
                              Emi
   jelikož po nocích cestuji rád,
            G                 D
   za zády nechal jsem naši planetu
       C                  H7
   a přistál v souhvězdí Žab.
               Emi              H7
   Čekal jsem hojnost a úrodné roky,
                                    Emi
   přátelský vzduch a vodu z křišťálu,
              D                 G
   malebnou krajinu s horskými oky,
           F#7                     H7
   jejichž odlesky se tříští o skálu.
               Emi                   Ami
R: Lítal jsem nad krajinou až do mraků,
               D7           G
   honil se s motýli mezi květy,
                Emi                 C
   zpíval jsem písně hvězdných tuláků,
   Ami7                 H7
   objevoval vzdálené světy.
2. Stopadesát let jsem prožil v jejich světě
   za jediný moment svého snu,
   stopadesát roku byl jsem žábou na planetě
   s odříznutou cestou ke kosmu.
   A strašná gravitace mne ku prameni táhla,
   na němž kdo sedí, už nemůže se hnout,
   na koho kdy ta rozkošnice sáhla,
   nemůže už nikdy nebem plout.
R: Nepozná úlety až do mraků,
   večírky s motýli mezi květy,
   nerozumí písním tuláků,
   neupřímně zní jeho věty.
3. A jenom budík mi zvoněním naději dává,
   že rozum zas nalezne svůj klid,
   jsem přece člověk, copak jsem žába,
   vždyť já se přece mohu probudit
   a zpívat všem, kteří jste tu
   a kdo z vás po nocích cestuje rád,
   až poletíte vstříc novému světu,
   pozor na souhvězdí Žab.
   Lítejte nad krajinou až do mraků,
   hoňte se s motýli mezi květy,
   zpívejte písně hvězdných tuláků,
   objevujte vzdálené světy.
               E                  H7
*: Souhvězdí Žab se pozná velmi lehce,
                             Emi
   tamní obyvatelé jsou zelení,
           D7             G
   zelené mozky v zelené lebce
     F#7                       H7 E
   a od huby jim šlehají plameny.
```